

Katarzyna Witwicka (1913-2003)

Katarzyna Witwicka urodziła się 1 listopada 1913 roku. Autorka *Opowiadań konstancińskich*, w Konstancinie, w willi „Maryla”, mieszkała wraz z rodziną w latach 20. XX wieku. Jej matka była zamożną Rosjanką, ojciec – polskim oficerem 12 Pułku Ułanów Podolskich. Katarzyna urodziła się w Kijowie. Potem był Konstancin, a w końcu Warszawa, dokąd Witwiccy przeprowadzili się w 1931 roku. Mieszkali na Żoliborzu. Była pisarką, tłumaczką literatury rosyjskiej i francuskiej. Napisała kilkadziesiąt opowiadań i powieści. W 1958 roku została członkiem Związku Literatów Polskich. Wnikliwa obserwatorka, interesowała się tym, jak żyją ludzie, jakie mają problemy. Może, jako osoba niepełnosprawna ruchowo, miała większą wrażliwość? Może dostrzegała więcej? W swojej twórczości nie unikała wątków autobiograficznych. W *Opowiadaniach konstancińskich* zaprezentowała przedwojenne życie podwarszawskiego uzdrowiska. W albumie *Polesie. Kadry pamięci* też interesowały ją sprawy ludzi. Pisała również artykuły m.in. do czasopisma „Filokartysta”.

W latach 1982-1989 prowadziła punkt kolportażowy pism i książek. Została członkiem Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. Kolekcjonowała przedwojenne pocztówki o tematyce kresowej. Obecnie jej kolekcja znajduje się w ośrodku Karta. Przez kilka ostatnich lat życia przebywała w skromnym pokoiku w Domu Pomocy Społecznej „Budowlani” na ulicy Elekcyjnej, na warszawskiej Woli. Zmarła 24 lutego 2003 roku, jej grób znajduje się na Cmentarzu Wojskowym na warszawskich Powązkach.

Twórczość

Kolory bez barw (1972), *Proszony obiad* (1972), *Buraki na świąteczną ćwikłę* (1974), *W strasznym domu* (1974), *Dzień, który trwał pięć lat* (1976), *Słońce prosto w oczy* (1976), *Pocztówka zza oceanu* (1977), *Dzikie wino* (1979), *Opowiadania konstancińskie* (1981), *Węzełek z wiatru* (1982), *Czerwońce* (2000), *Polesie: Kadry pamięci* (2003).